

૫૫૨૬

બનામે ખુદા.

ખુશરુ હસીનાના

ગાયનો

(૦૧૬)

૧

સુખહાંકી રહે ફયેજ બાનીયાં ફજલસે તેરે હરદમ હરદમ
આલમ પાતા હય શાદ માનીયા—સુખહાંકી૦

તુ હયે ખરતર આલાશાન અય યજદાન હયે તુ બાની
ગુનીયન ગીયાની

જાવે દાની હયલાસાની આનીયા—સુખહાંકી૦

આલમકા તુ હય કરતાર મનકો સુંદર લાગે તુ પીયારા
કોનો મકાંકા ધની હય ન્યારા અએ કાદીર સુખહાન અએ
દાવરે યજદાન

તુ હય આલા શાનોવાગો રગ્ગે વાગા ખરતરોખાલા બેદાવાલા
ફરતવાલા ખારેતઆલા—સુખહાનકી૦

૨

ગુધયાં છલખ લીયાં દીખાઆરી

ગુલશન ફખ્ત રંગ ભાએ રહી હય

મગન મગનહો મનાઓ રંગ રલીયાં દીખાઆરી

—ગુધયાં૦

મદવા પીવન હયા મોરા લલચાએ

કારએ

(૪)

૩

હમરે ઘોંકલખાન તોરીતો દપે કુરખાન
તોંદ્યેહ તુમારી હયથા ભીંસીકી પખાલ
અપની સુરત દખો હયચે કયસા ખીયાલ

૪

તુમશે ખીન હાંકોં જીયરવા બડે અનોખિહો તુમ
પહેલવાન—તુમ
ખાતોકે હો તુમ છલીયાં ફુતકી ન લાંછે તુમારી
દખસીઆત—તુમ

૫

પકી ધુમ મચી હય આજ આઝે શાહા શાહા દરબાર
જલવાજ હોતે હય સુલતાન રંગ રચા રચા દરબાર
ફરજેક શાહાં અબ હોઝેગા ખુસરવાની ઝોનેસાની
કરો સખ અદબ અદબ. ચકસર અબ રૂપ સજ સજ દર
બાર—જલવાજ

૬

હરદમ દમ બહડે શાહ તોરી શાન
બહો હશમત તોસ રોજકે જુહો નગર ડગર હર. મુલક
શહરવા
આનખાન તોહે ભાવે દા જગમે બહડત શાન હરખાન
—હરદમ

૭

ભાવે રાગ ગુનીયન ભાઝે તાન ઇસકી ગુન ભરી
ગાવો રંગ ઠાર ઠાર સભી એક સાર ચાર—આવે
પાઝે બેદ નહી બહાર ગુન હરબાર ચાર તાનખે મીસાલ

તુમ હર ગુન નીત ગુની ભાગ્યેરે
 જાઉં મળે છુડાઉં મળે જાઉં મળે ઇસદમ વહા ઉતકી જાન
 બચાગ્યેરે
 રજા જે પાઉં ઇસીઆન ઇસીઆન જાઉં વહા તુમ તન
 નનન—ઉતકી૦

જીયો જીયેરે હમરે અનદાતા હમરે મનકી સખ આસા બર
 આઈ
 કે.છ તુમસા નહી જગવાલીરે પાએ હમ સુખવારે હમરે
 અનદાતા
 હમ ગાએ જગતમે ગુન તેરો તુમ જુગ જુગ પાઓ સર
 દારી—પાએ૦
 કરે સીકત જગતમે નરનારી બહડે ફાલત ધન ધન ન્યારીરે
 —પાએ૦

દીને રજા મોહકસન પડત હયે મનમે બસત હયે ચેહી ગુમાન
 અખ નહી શુગત જીયરા ધરત હયે જાવનકી મનમેલીની ઠાન
 બહોતહી જલદી જાઉં વહાં મયે બુજકો ચેહી હયઅબઅરમાન
 શાહાકી દયાસે રજા જે પાઉં જીયરા ચાહત હય જાઉં
 અલીવાં
 મનમે ધીર ન આવે હમારે હુવા હય બુજકો ચેહી ધીયાન

શ્યંત દીન ન બહડે શાન તેરી પીયારે અનખાન
 બેશક હય પહેલવાનીમે ચકતા તુયકા નીસદીન બહડે હીમત

સર કરના જંગ કરના મચેદાં હરદમ સરવરી ચમકત તોરે
હરગુન દમકત
ફત્તીયા બહાનુ સરત સોલત શૈકત હરઆન મરદાના હયદાના

૧૨

ખુજાઓ જાઓ વહા તુમ ખુશદમરે ફતાહમંદીસે આઓ
શાદા ખુરમરે

શાના શૈકત તુમ પાવો હરદમરે—જાઓ૦

મહેરખાની શાદમાની જાવે દાની હો ગુન ગયાની તુજમે
હુર્દે

મુખહાની હોવે ફજલે યજદાની—જાઓ૦

તુસરત તુ પાવે આનકી આનમે નામ તેરા હો ફતેહ
આલમરે

નેજખાજી તીર અંદાજી જગ સાજી ખુશ તરા હજી હયે
ચેહ તેરી ખુખ

આ ગાજી પાવેગા તુ સરફગાજી—જાઓ૦

વાપીસ તુ આના ખુશીયા મનાનાં સખકો અરમાન હય એહ
રય કદમરે—જાઓ૦

૧૩

એડીકી બસીયાં ત્રીયાહુ રસીયાં મુખસે રહુ મય નગરીયા
અયસી સહેરકી કુવહ હય નારી લાખ રૂપીયા બીગારીયા
હીલકે તો યનીયાં પીવન ન જઈહે બએકી પસરકે સેજરીયા
હમહુ દેહાતન ફીનારી સુગરીયા રૂખી મુખીમે ગુજરીયા
પીયુ પકાઉ કુદમય છાનુ ભર ભર આસાર માગરીય—
ખડે

(૭)

૧૪

મેરે દીન દીન હયરવામે આએ રહેરે ખાવન પીવનમે
 ગુજરે ઉમરયા—મેરે દીન૦
 નગરાકે ખાલક મેરે ચાર જતીયાં ખેલન ખીલાન મનભાએ
 રહેરે—ખાવન૦
 ખાખા કમીયાં ઘેટા હય લુટાઈયા મૈયાકા હયા કમલા
 રહેરે—ખાવન૦

૧૫

તુમનેકી કુચ્છભી મદદ મેરી
 તન હામય જાકરે આફત ટારી ચુન ચુન મારી બલાએ
 સાથ દીયા નહી તુમને જરાભી અયસા કયા તુમને ભુલાએ
 —મદદ૦
 કુચ્છ નહી મુજકો ઇસકી ફીકર હયે તુમભી મત ધબરાએ
 માંદગી સફરકી બાએઠકે મીટાએ હમ તુમ અબ કુચ્છ
 સસતાએ—મદદ૦

૧૬

ગોસઈયાં બનાએરે નગરીયાં ગુન ગાએ (ખુશીસે) નગરીયા
 સાબાસ સાબાસ મેરે દીલાવર સરસે ટારી બલાએરે—
 નગરીયા૦
 ઇનસાફો ઇનસાકા હયે દઈ લાજમ હમ ઉસે હએ નીભા
 એરે—નગરીયા૦
 સાબાસ સાબાસ હીમત તોરી દાતા રખેબનાએરે—નગરીયાં૦

૧૭

મયવાકે દરશનવા કયસે પાઉરે જાઉરે કયસી સુન્દર નાર હો
 પ્રરશાનવા—મયવાકે૦
 ફર્સપર્સ વાકે કયસે મીલેજે કૈન જતન મએ તોરે દખ
 પાઉ પાઉ

મોહનીયા સોઠે સજીવી મોરી પીયારી હય જોહરા જલમા
—મોહીની૦

હીલમી લગુધ્યાં હય રંગ રચાતી તુમ અપના મોહનીયા
દીખાઓ રંગ ગુલશનકી છુટો બહાર—મોહનીયા૦
ખીલ ખીલ કલીયાં હય રંગ દીખાતી તુમ પહેના મોહનીયાં
પહેનાએ તુમેહ અંપા અંગેલીકે હાર—હય જોહરા૦

ફીર ચે કહાં હરઆન ચીનમે હય અએસી બહાર
અમન ફખન ચેહ વતનમે કબ હય જયસી યહા હય
બહાર—ચીનમે૦

સખીયા ગુલ્યાં સખ હીલ મીલ રહીયા ખેલતીયી રંગઢાર
—ચીનમે૦
હીલમીલ એક દીલ ફાગ સોહાગમે રહેતીયી લયલો નેહાર
—ચીનમે૦

કયાહી રાગ ન રંગોમે યહાં સખીયન હીલમીલ—કયાહી૦
અયશે તરવમે દીનયાં ગુળરૂ રહે સહે એક દીલ ગુલશ
નમે યહાં—કયાહી૦
રંગ ફીજજે હએ યહા દીન રચન વતનમે કહી અમનમે યહાં
યાદ કરૂંગી યાંકીસ કનત નીસદીત ન પલહીત ગીત ગીનમે
સહાં—કયાહી૦

તુમકો સમજકે મુસાફીર અતજન હમને સજસે મુક મોહા
રજન લાઓ ગમ ના ખાવો યહાં બયકો કરો આરામ
હમારી ખુશી હયે ચેહી મરજ હયે યહાં બયકો કરો
આરામ—તુમ

(૯)

૨૨

તુમ બારામે જો મુઝપર કી કચ્છેસી ચેહ મહેરબાનીયાં
ઘાડેકો બાંધકે આઉ સુનલો ચેહ મેરી બતીયાં
આતાહું ફીરે યહાં મયે બા અએશો શાદ માનીયા

૨૩

હયા બેકલ હુવા તલમત ચયેન બીન અન્દગી ભારી
રંગ હય

દીલમે ઔર ચાદ હય ન્યારી ન્યારી
પીયાકલ ખસત સંબલ ધયાનમે મેરે હરબારી જાન ગયાનમે
ખસી વોહ સુરત પીયારી પીયારી
નહી આયા અગર યાંતો હોગી ખવારી જતરી અસ્તસે
મનપુર

જાનસે આરી આરી
તુ કર કોઈ ગુન મીલે સજન ખહોત હય અખ ઇનતેજરી
હદસે હય

હસકી યાદ મુજકો અખ તારી તારી

૨૪

મનકી ખબરીયાં સુનાઉ લાઓ લાઓ કાન
હસકા જોખન રસ દીલમે ધરતહુ વાકો કુસાવરીયા ખનાઉ
જાઓ જાઓ જાન

યહાસે લે જાઉ સંગ વતનમે અપના રસીયા સજાઉ લાઓ
લાઓ ગયાન
ચહી હયા બીચ આસ રખતહુ જોખન અસરીયા દીખાઉ
લાવ લાવ આન

(૧૦)

૨૫

સાચી ચેબતીયાં મારી પીયારે માન (તર્જ)

જાઓ સંવરીયા સુરત બનવાઓ જાઓ—

માહે ચેહ બનીયાં નાંહી સુનાઓ ખટપટ છોડો ગુન જ્યાન
દીલમે સરમાઓ કુછતોલ જાઓ ગુનીયાં કીસીકો ઓર ચે
ખતાઓ—જાઓ ૦

ઓરકો રસીયાં અએસી બનાઓ નટ ખટ હો હરદાન
નાંહો સોહાએ માહે ન લાએ ગુનીયાં ન અએસી મોકો
સીખાવો—જાઓ—જાઓ ૦

૨૬

મધવા પીલાઉ ભર ભરકે સાગર રહો પીયા તુમ મગન મગન
નહો દીલમે કુછ ખતર કરો અપને મગર તુમ કરો સદાયાં
અમન ચમન

રંગ રચાના અએશ ઉડાના ફીજાં દેખો યાં ચમન કમન
નહો ચીન્ટા મન ખીચ લાઓ ધ્યાન મેરા તુમ જમાઓ
કરો ખુશી ખુશી તુમ નીકે સુખન

મુજકો કુખુકો યાદન જુલો કરોચે મુજસે પ્યારે ખચન
માહે રસીયા ના સતાઓ, અજ મેરી માન જાઓ
કરૂં મીનતી મએં તોરી મારે સજન

૨૭

તોરઁ શુક કહું દાવર બદાર નીત ફજલે કરમ રખીયા મુજપર
આસ હમારે મનકી બર આઈ અરમાં દીલી નીત પાએ જ્યારે
જાન છયા સખ તોપે નીઆરૂં શાને શોકત હએ તોરી
જ્યારી—જ્યારી—ની

મેરી અરજ ચહી હએ ગરજ સુનાઈ તુમ સજના
 તોહ શામ પીયા મએ બનાઈ દીલમે હએ ઠાના
 હાઈ તુમબી ઇતની કરો મહેરબાની કેહો ગુન ગ્યાની કરો
 શાદ માની, લડાઓ નયના
 દુઓ સખ ચહ જાનેદા હટ ધરમી નકીને ગરમી રખો કુછ
 ન રમી માન લો કહેના

નહી હરખાર સુખન ચહ સુના
 નહી અંજને હમ હએ હીયાને સખ હએ જાને હાલ
 નહી ભાલે પનેમેં ભુલા—નહીં
 ચહ ઇશારા છોડ ખુદારા ફીર દુખારા કહેના તુમારા
 મુજકો ચારા હએ નહીં ચારા
 ન્યારા ન્યારા પ્યારા પ્યારા ખુશ બયાંની ચહ લક્ષ્મીની
 ગુલ ફીશાની સે નહીં હરખાર લો મુજકો બના

નહીં અએસી મેરે મન ધીરરે કરું ખાતે ચહ કએસી પચર
 મુજકો ફસાઓ નહીં તુમ પ્યારી ન કરો હરખાર અએસી
 તકરીર મએંહું જંહીર
 બએરીકે ધરમેં કયું જાઉં પ્યારી
 ન જાતું હું કીસ જાલમેં અસીર 'હું ફીર હફીર

આજ ચમન મેંહો થીલે તુમ ગુલફ ગુલશમ
 ન હ મએ તુમહે મધવા ભર ભર જામ

ભરકને જામ દીયા તુમનેજી મુઝે, પીઠં મઝેં પઝેમાના
 ઘાઘરદ આખાદી પાવે જગમેં સદા ચેહ મઝે ખાના
 કે પ્યારેજી શાદ રહે પીયા ખુમ નહોં કુછ ગમ કરમાના
 શહેબદોડો મુખારીક કહે, સદા ખુશીયાંકા પાના
 ઐર તુમહેલી હો મુખારીક સાંવરીયા
 હમારી નગરીયા મુખારીક સાંવરીયા
 ખુલ ખુલોં ગુલ શાદ હોરહે સદા સંગ સાથ
 ઉભરતસે ગલખઈયાં ડાલે હાથોમેં હો હાથ—મુખારીક

૩૨

ખાંધ પકડ ઉસકો પુરકન લાઝે યહાં ફર્યોરન
 દેખ ભાલકે ગીરફતાર કર મુંજી હુઝે ફુશમન
 કરદેજે ગરદનપે હમ ઊસકી ફીર તેગ જન
 ખારે દીગર કોઈ ઐર નહોં ફીર હોવેગા ખદજન
 કર હીમત તુ જુરઅત ઐર હીકમત પુરફી તરત
 કરયું ફન
 ચાલાકી ખેખાકી ઇદશકી સફાકી પુંજના વહાંખેર ખન

૩૩

જગો પીઆરે આંખોંકે તારે ખેદાર કરોજી નીંદીયા
 ઉઠતે નહોં કયું મન રસીયલ સોઝે ખહોત રસીયા
 ચાંદનેહાં હુઝે મેહેર અયાં હુઝે ચઝેના અમાંહુઝે સજના
 ઇતને હો કયું નઝેન નીંદમસ્ત પીયા હમારે ખલમાં

૩૪

હો નીંદસે અખ ખેદાર દેખો તો યહાંકી ખહાર
 નીંદપે આપઝીનીસાર સખ તુંમપે હોં ખલહાર
 મય ઇતને હો ખેદોશની કર હોશીયારીસે હો જોઝો મસખ
 નપની કર તજર ખડી હુઝે હમ

(૧૩)

૩૫

ફીક દીલમેં નહીં કુછ તુમ લાના છોડો ચેહ ગુમાન
વન ખુલન નહીં ચીન મસકન હુએ ચીનતા કહુ નહીં કરના
ખુવામ ખીયલીયા છોડદા રસીયા અમન અમનસે યહાં રહેના

૩૬

મેરા માનો સજન કહેના કહેના કહેના કહેના
કર જોડત હું પૈયાં પકું મએ પકું મએ તોરીયાં—મેરા
કરોના કરોના દીલમેં કુછ ફીકના હરદમ પલછીન દીન રએના
યહાં રહેના અએશ કરના દીલમેં કરોના કરોના કરોના
—મેરા

૩૭

કાહે દીલમેં હો ધમરાતે કીસકા તુમહો યહાં કર પાતે
ચીનતા દીલમેં કયું હો લાતે છયા પીયા કયું કલપાતે
દીલમેં કયું અંદશા કરતે અએ સા કયું ધરાદા કરતે
કીસ લીચે જાંકો દુઃખીયા કરતે અએસી કએસી આસા
કરતે

યહાંસે કીસે બહેજાને જાતે યાર કીસે તરસાને જાતે
યાર કહાં જાતે હાં દીલદાર કહાં જાતે—કાહે

૩૮

ફીક તુમ જવન દેવારે બક્ષો ખતા ઉસ્કી આંજ—ટેક
બડી બડી ખતા બન આઘરે ગુસ્સા છોડારે સરતાજ—ફીક

૩૯

નહીં પીતા ઇસે દુઃખ દેના ચેહ મેરા બચન તુમ રખના
હાલ સમી વોહ આપહી નહેગા બનીયન કાહે ડરાએ
તરસાં તરસાં કર જોડની રોતી ઇતના કરો નાંહી ગુસ્સા
હુએ હદસે મુજો જારી ના મુનાઓ શાહમારી
મેરા માનલો ઇતના કહેના આર કરો કરમ તુમ અપના

ઇસપર સીતમ ન કરો સુમતાન લાલમ નાંહી તોદે રીત
અએસી નભાવત કીજે ગએર—ઇસપે૦

મોકો સતાલો ઇસકે એવજમેં ઇસપે સીતમ ન ધરીચોર૦
ગાહા અમાન ધ્યાનસે નહીં જુદમ ગુજરત કાઉકોર—ઇ૦

સુના હાલ મેલ તુમ શાહા યહાં કોઈ નહીં મુઝે લાયા
મેરે અખતને રસ્તા પતનકા એક ખારખી મુજસે લુગાયા
એક દરતમેં ફીર મએ આયા તકદીરને મુજકો ફસાયા
ફીરા ખત ખત મારા મારા કોઈ મીલાન મુજકો સહારા
કહીં હુવા ન મેરા ગુજરા ઇસ તએર યહાં મએ આયા
—સુના૦

ખાખા ઇતના નજલા જનો જગર જરા તાખીર તો કર
મુજકો હએ જાંકા નહીં ખએરો ખતર જરા તાખીર
તો કર

બક્ષ દા ઇસ્કી ખતા, અએસી તકરીર ન કર
યહાંસે કર દીજે રેહા, દુર એશર્મ હધર
હો કરમ ઇતના શાહા, ચુપરી બેહોશો ખબર
ઝાંખપર આપકાબી હો, અખતર ઇતની કરદીજે મહેર
હું ચેહી અર્જ રીસા, મુજકો પછર નહીં
નહીં જે બાહએ શાહા, કયું ચેહતાછર નહીં
જુદમકી જે નરવા, તુજસી બેપીર નહીં
મુદતમી સહું મએ ચેહી રો રો કર સગસે દરગુજર

લેખ તું અબ ઇતકો ઇધરસે કર કામ તુ તેગોત ખરસેરે—ટેક
દાના હએ બેદમ નહેસો લઈ શકલ ઇતકી દીખાના મુજકો નહીં

કરે કુરતું ઇનકો નજરસે—લેજાં

જાએસા કીયા ઇન્હોને કારે જુજુ તું ઇનકા બહારે બાકર ખુ
કર વાર કોઇ ખાન્નરસે—લેજાં

૪૪

હાય ગજબ ઇસ ગમસે મેરી રૂ તનમેં અખુધખરાલી હાએ
શાહી સીનમસે લરમમે મેરે થરથરીલી અખ આલી હાએ
કહેતીહું હરખાર તકસીર ખસી મેરી મેરીકી તાલર ખસી
મુલીકી ઇસ્કો ન તદખીર ખસી કસુર ખસી ઇસ્કા સાહાકે
જાન મેરી કુખ પાતી હાએ—હાય

૪૫

શહેનશાહ શહેનશાહ બહડે તેરી શાએકત
જાએ મેરે ચુતાહ ખસી ચેહ દીલમેં તેરે મહેર આઇ—શહેનશાહ
ખતાલી ઇસ્કી અકુ કરદા આર રેહા ઇસ્કો ભીકરદા
કસુરલી ઇસ્કે સખ ખસદા રમર મેરે નહો હલકાન—
શહેનશાહ

૪૬

જાન જાતી હાએ જુદાઇકે અલમસે ગમસે
રંજ કુછ મુજદા નહી તેજે ફુદમકે દમસે
અએ મેરી પ્યારી હસીના તું ન કર કુછ તશવીશ
મીલનેકી આસ કલી રખના નહીં તુ હમસે
મેરે ખાનર ન મેરે ખાદ મયાના માતમ
જુલ જાના તુ મુઝે જાં ન દુખાના ગમસે

૪૭

ખિતોમેં જાકર ઇત ઉત ફીરકર કીસ્મતકો આજમાતે હાએ
નસીબ સીધા હોતા હાએ તો ધન દઝાલતલી પાતે હાએ
અમન અમન કર તનમન હરદમ અએશો મને ઉઠાતે હાએ
અએન આનસે ધુમધામસે ધરકો અખ હમ જાતે હાએ

(૧૬)

અચ્છે ભૂટીયા ભરકે રૂપીચ હમ ને પાતે હચે
હમ બાબરસે કપડે અબ મંગવાતે હચે
ફીર ઘરમે કીસી ફરજકો બુલવાતે હચે
ઘોર અછે અછે કપડેલી સીલવાતે હચે
રૂપીચ પાતે હચે મને કરતે હચે
ધુમ ધામ ચાહતે હચે હમ ખેલ કુદકે જાતે હચે
બનું મચે અમીર બનું મચે અમીર
પીઝાં મચે નીર ચઠાડ મચે નીર—ખેતો૦

૪૮

અચ્છો સાહેબ રસ્તા કીધર હચે બોલોહ સાહેબ
અજાનેસે ખંદા થકા બહોત અપને વતનકા રસ્તા કીતની
નજવી હચે યાંસે ઘમરાતે કયુહો અચ્છે અલોહ
ચોઠાસા રસ્તા રહા હચે અબ મેરા થકનસે છપરા ચુર
અચ્છા અલોહ હમરાહ મેરે, યહાંસે હીલોહ
તલમસકર હારા મેરા છપા સખત કઠન હચે રસ્તાલી
ફુર હચે

૪૯

યુહી હચે એક દીન મચોત આના આના હાય
ખેબસીકા તાઅસુફ હચે મરના મરના હાય
હો ને પચેકે હવા તેરા જાના જાના હાય૦
મેરી હાલત ખુતનમે સુનાના સુનાના હાય૦
મખને નોબર ને થાતામે ખુરાફ
જાન લેને હચે ઉસ્કી ચીનમે બદખ
હાય અફસીસ વાય અફસીસ

ਭੁਵਾ ਧੜਾਂ ਪਰ ਆਯ ਯੁਗੜ
 ਛਾਏ ਕੀਰਮਤ ਵਾਧ ਛਸਰਤ ਵਾਧੌ

੫੦

ਸਦ ਧੁਕ ਕਰੁੰ ਮਯੇਂ ਤੇਰਾ ਯੁਧਾਧਾ ਯਭੀ ਹਯੇਂ ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨਰੈ
 ਨਾਮਧੇਂ ਤੇਰੇ ਕੁਰਘਾਂਡੁੰ ਈਲਸੇ ਮਯੇਂ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਹਰਘਾਨ

ਦੋਯਯਕਾ ਹਯੇਂ ਕੀਰਤਾਰ

ਯੁਧਾ ਯੁਧਾਂ ਕਰ ਕੁਯਾ ਯਰ ਆਧ ਮਾਤੀਕਕਾ ਹਯੇਂ ਯੋਧਸਾਨਰੈ
 ਈਲਸੇ ਨ ਯਯ ਗਯਰਾਯੋ ਪੀਯਰਵਾ ਹੁਧ ਮੁਸ਼ਕੀਲ ਸਾਮ ਆਸਾਨ

ਸਯਕਾ ਕਰ ਧਾਰਾ

ਯਨ ਯਥੀ ਤੇ ਧ੍ਯਾਰੀ ਹਮਾਰੀ ਪਰਧਤਨਾ ਹਯੇਂ ਯਰਮਾਨਰੈ
 ਕਯੋਧੇ ਯਲਾਮੇਂ ਪਕੁੰਗਾ ਯਨਕੇ ਯਾਰ ਛੋਧੰਗਾ ਮਯੇਂ ਹਲਧਾਨ

ਯਯਨਕਾ ਨਹੀਂ ਧਾਰਾ

ਕਥਾ ਈਕ ਧੜਕੀ ਯਯੇਂ ਮੇਰੇ ਧ੍ਯਾਰੇ ਮਤ ਛੋ ਯਯਸ ਹਯੇਰਾਨ
 ਕਯੋਧੇਯੋਧੀ ਵੋਧ ਧਗਾ ਧੁਧਾ ਤੁਯੇਂ ਕਥੁੰ ਛੋਤਾ ਹਯੇਂ ਤਰਸਾਨਰੈ

ਸਯਕਾ ਕਰ ਧਾਰਾ

੫੧

ਕਥਾਭੀ ਯਨਤੋ ਯਯ ਹਯੇਂ ਯੁਤਨਕੀ

ਤੁਰਕੀਗਨ ਹਯੇਂ ਸ਼ਾਮੋ ਸਫ਼ਰੀਯਾ ਸ਼ਾਨਯਯਾ ਮਨਕੀ ਤਨਕੀ—੦

ਯਯੇਂਨ ਯਾਨਸੇ ਭੰਮ ਯਸਰੀਯਾ

ਯੋਧਕੇ ਰਾਜਯੇ ਆਸਾਯੋਸ਼ ਹਯੇਂ ਧਨਕੀ

੫੨

ਯਯੇਂਨ ਪਾਯੋ ਯਾਸੋਆਮ ਨੀਤ ਸ਼ਾਢਾ ਯੁਰਮ

ਸੁਯਯੇ ਰਧਯਤ ਰਢੇਥੀ

ਸਢੇਥੀਆਨ—ਯਯੇਂਨ

ਯਯੇਂਨਾ ਯਨਕੀਮ ਯਨਕਾ ਛੋਧੇਂ ਯਾਂਸੇ ਧੜਕੀ ਕਥੁੰ ਨ ਯੋਧੇ
 ਛੁੰ ਮਯੇਂ ਧੜਕੀ ਯਨ

કચેસા નીકલા મુજ દુરમન કયુંથા ખુશાસે ચેહ બદળ
બોલ અચે બે ઇમાન—ચચેન૦

૫૩

આમાં કર જલદ અચે કીરતાર પીનહાં જો હચે ઇસટાર
તુહી સખા હચે પાનનહાર અપના કરમ તું કર આશદાર
હરએક સંજો તુજા સખો તુજસે હચે આમાજ
તું હરમુનસે હચે મુમતાજ હચે સખા તું દમસાજ

૫૪

કર અબ તૈયારી ખમર કર ખનખન ઉસ્કી
તલાશી સારી દુનીયાં ફીકે
ફતા મીલે મોહે વાકો છુગાઉ શાદ ફીરે વહાસે ફતાયા
બહે મચે

૫૫

કામ ચે કરે શીતાબ છુટે રંજતાબ
દીલશાદ બને બાત કન મધ
કામ કરે દામ હરે શાન ધરે ખાંન ગરે
દીખલાઓ આઓ દીલેરી

૫૬

અચે ખુદા કચેસાં મુજસે ફલકો હચે બચેર
આફત ઝેલી સદા કીસમતને મચાયા અધેર
તલમલ મચે રહી કરતીરે બન બન ભટકીરે
ઝીઝકાવે મુઝે સારા દચેર

૫૭

ઝરે ખ્યારે હચે કહાં આહ ઠીકાના તેરા
દોંગમ રંજે અલમ નરો સીતમસે હરદમ
હોકે હરમું મુતલાશીહું ઠીકાના તેરા
ખચેરાં મે બહે પડે છનેકે લાલે હચે પડે

(૧૯)

ફીરભી હરવખત ખીયાલ હએ મુઝે જના તેરા
મુમ ગયા હુંઢનેહી હુંડતે તુજકા જએક
જદએ ખતે મુકદર હએ કે પાના તેરા

૫૮

યુંહી ફીરતી હું મએ રંજ ભરતી સંઘ
શમીરોજ મએ હાલે તખાલ્ફ
દરદર માંગત હર હર હારે
ધર ધર મએ ભીક્ષા
કુજભી નહીં પાઈ કુઃખીયારી મએ
કએસા નસીબ હએ મેરા આહ
મએ ફીરું બન બન કુઃખસે સાજન રંજ ભરું જાંકાહ
હર તરહાં મોહે હએ ફરવારી કાહે કરું મએ ઇલાહ

૫૯

આજન હું નાચાર મુશ્કીસ હું નાદાર
બેહદ કુઃખભરીયા કુઃખ ભરના હએ કામ મેરા
મુનકર આઈ હું આસા લાઈ હું તુમરી સનાઈ હું
હરદમ અએ નેકો નામ

૬૦

જા યહાંસે મગજ પકાના હમ કહાંસે નાએ ખાના
દેખ ઝીર કોઇ તું કીકાના મુશ્કત હમે દ છોક સતાના
ઝીકાનાં ધુતકારેના રહેમ ખાના બન જના
નહીં પાસ હમારે હએ દઓલત કંચુ કરતી હએ બેસુદ
અલ દુરહે કર નહીં ફીતરત પ્રુદહી સહતે હએ હમ યહાં
કરો ખએરાત મીલે હસનાત આલી સીકાતહે નકબત

૬૧

કયા યોધું મએં કયા યોધું મએં અપના હાલ
સાહેબ કયા કહું મએં મોરે જોગ સોગરી હતીયા
હવા હએ ગમેસે ચેહ નીહાલ

જોગન બન બન કકન જતન કબી નએ ઝેલીયા
દુઃખીયા મએં બન આઈ સંગ સંગાતી સંગ વેસંગ
ઈસી ગમેસે જના મુજકો હવા હએ વખાલ

૬૨

જનુગી તોરા જતમ કરમ એહસાં
બના રહે જગમે અએ પ્રાજ પ્યારે
હરકમ સનાઈ રહું—જનુગી૦

૬૩

પીયા ગુન લીજરે મોરી જાં ફીશાની
બન બન ફીરી હું હીજસે તેરે
આફતેં ઝેલી મએં ન ન્યારીરે
રંજમેં ગમમેંલી તુજકો ન બૂલી મએં
આસ રખત રહી મનમેરે—પીયા૦

૬૪

અએ દીલબર ઇસકમ હું મએં ઉમીદવાર
હકમે રહેમતકા—અએ૦
મનવા મોરા ખુશ હએ ફીના દુઃખકે પીઠે સુખ હએ દીના
ખુશ વખત હવા હએ અબ મેરા જના
સદકા હએ તેરી ઉદ્દતકા—અએ
મુજકો ખુદાને તુમસે મીલાયા
રંજકો મેરે દીલસે મીલાયા
ગુન્યએ દીલકો મેરે ખીલાયા
અહેસાં રખકી કુદરતકા—અએ૦

੬੫

ਤੁਮਭੀਨ ਰਹੇਤੀਥੀ ਮਯੇ ਫੁਯੇਰਾਨ
 ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਫੁਲਕਾਨ ਫੁਯੇਰਾਨ—ਤੁਮ०
 ਦਰਸ਼ਨ ਆਯ ਫੁਲਕੇ ਤੇਰਾ ਮੁਝਕੋਂ ਦੀਯਾ ਦੀਯਾ ਦੀਯਾ
 ਮੁਝਕੋਂ ਸਾਫ਼ ਕੀਯਾ ਪਰਸ਼ਾਨ ਛੋਕੇ ਪੀਯਾ ਪੀਯਾ ਪੀਯਾ
 ਈਸੀ ਤਰਫ਼ਾਂ ਸੁਝੇ ਸ਼ਾਮ ਸਾਫ਼ਕਾਮ ਛੋ ਮੁਦਾਮ
 ਜਾਨ ਲਯਾ ਸਫ਼ੇ ਕੀਯਾ ਤੁਝਪੇ ਪੀਯਾ ਆਰਪਣ ਕੀਯਾ
 ਫੁਰਦਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮਲੀਯਾ ਮੁਝਕੋਂ ਫੁਲਕੇ ਲਯਾ ਲਯਾ

੬੬

ਤੇਰਾ ਗੁਨ ਆਯੇ ਆਯੇ ਘਾਹੀ ਘੋਧ ਅਯ ਫੁਮਕੀ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ—ਟੋਕ
 ਸੁੰਦਰ ਥੇ ਨਾਰੀ ਮਨ ਘਾਹੀ ਔਰਤਦੀਥੀ ਨਾਘਾਰੀ
 ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨ ਘਈ ਫੁਯੇ ਆਯੇਮਾਰੀ ਥੇ ਮੀਲ ਗਯੇ ਦਾਨ
 ਥੇਫ਼ ਘਾਹੀ—੦

੬੭

ਘਾਧ ਫੁਲੀਨਾ ਘਾਹੀ ਤੁਝਘੀਨਾ ਸੁਝਤ ਫੁਯੇ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ—ਟੋਕ੦
 ਰਾਜ ਦੁਸ਼ਵਾਰੀ ਮਨਕੀ ਘਾਹੀ ਆ ਮੇਰੀ ਘੋਲੀ ਘੋਲੀ
 ਕੁਛਾਂ ਫੁਲੀਘਾਰੀ ਫੁਲਘੀਘਾਰੀ ਕਰ ਗਧ ਮੁਝਕੋਂ ਆਜ਼ਾਰੀ—ਟੋਕ੦
 ਮੇਰੇ ਬਮਨਕੀ ਫੁਲਕੀਘਾਲੀ ਨਾਯ ਘਾਹਕੀ ਘੋਲਵਾਲੀ
 ਕਮ ਸੀਨੀ ਮੇਂ ਘੋਲ ਘਫ਼ੇ ਫੁਲੀਘਾਲੀ ਛੋਕ ਗਧ ਮੇਰੀ ਘਾਜ਼ੀ

੬੮

ਫੁਰਦਮ ਲਯਾ ਜਰਤ ਸੁੰਦਰੀਯਾ ਜਾਨ ਕੁਛਾਨਾ ਸ਼ਾਮੋ ਸਫ਼ੇਰੀਯਾ
 ਤੋਰਾਯ ਧਰਵਾਨਾਂਫੀ ਤੁ ਕਢਯਾ ਮਾਨ—ਟੋਕ
 ਫੁਰਦਮ ਰੋਵੇ ਘੋਵੇ ਤਨਮਨ ਘੀਨ ਅਨ
 ਕਰੋ ਦੁਰ ਫੀਲਸੇ ਜਾਨ ਫੀਕਰੀਯਾ—ਫੁ੨੦

੬੯

ਕਯੇਸੀ ਰੀਤ ਕਰੇ ਲਯਾ ਧੀਰ ਧਰੇ
 ਬੁਝੀ ਆਫ਼ ਲਯੇ ਆਯੇ ਰੋਜ਼ ਮਰੇ

હુવા જીના કઠન કરું કઝોન જતન
 ગમ ખાય ખાય દીન મએન રહું—ટેક૦
 સદા રહી પુરગમ દુઃખીયારી
 કહું કય? દુશ્વારી મએન પાછા નાચારી
 નહોં મન સખ જરા
 કરમ જનમસે કુટે હમારે
 ઇસી તરહાં દીન મએન ગુજારે
 દુઃખ ઝેતત સુખ તરતત
 આકત સહત રહત
 સારી ગમકી હું મએં દુઃખીયા
 તનમન નહી સુધીયા સુખીયા
 હરદમ ખીખરી ખાખરી સગરી સગરી નગરી નગરી
 —હગરી૦

૯૦

કયા આપસે મએં અજૈ કરું ગમકી કહાંતી
 અએશાહે જહાંતી
 કીસ મુંહસે ખયાં હાવે અયાં સોજે નહાંતી—અએ૦
 હરજતન કઠન કઠન બદન મોહનસે હએ ખલન
 મગન કલીન જનો તન મેરા હુવા શાહા
 બેવતન વતનસે મએં હુધ ઝેલી સદહા
 આકતો સદહાં નીતરોજ ખલા અએ શોહનશાહા
 સહેરામેં ભટકીથી કુરકતસે ખુશરૂકી
 રાજ દુશ્વારી મએં શાહે ચીનકી ખાલીહું
 નાજોંકી પાલીહું કુલકી હાલીહું રંગે ગુલે નવ નહાલી—ટેક૦

૭૧

ખુશરૂ મેરે બાઈસસે અસીરે બખારહા
 કએદ શદીદમેં ચેહુ હીરાસાં સદા રહા—ટેક૦

(૨૩)

શરમીંદગી હએ મુજકો ચેહી શાહે નામદાર
ઉત્કૃષ્ટસે મેરી આપકા પ્યારા ફસા રહા
તકસીર હો મોઝાફ મેરી ખુસરવે જહાં
મુજકો કરમસે આપકે ચેહી મુદા આરહા
મએ હું કતીજ આપકી ઐર લોંડી હું શાહા
અબ જનો દીલપેં મેરે ચેહી હૌસ લા રહા—ટેક૦

૯૨

શાદાં શાદાં શાદાં હોસખી
જશાં જશાં જશાં હોસખી
ખાંહમ હીલ મીલ હરદમ એકદોલ
દાયમ ખની ખન શાદીસે
ફલહા ફલહન ગુનીયામ હોગુની
હરદમ ગીન ગીન શાદહો ખના ખની
હરદમ ખુશદમ શાદા ખુશરમ
દાયમ ખનીખન શાદીસે
રૂમઝુમ રૂમઝુમ ગાવો મીલસખી
છકછુમ છકછુમ નાચો ખુશી ખુશી
ગુનીયન હરગુન કલીયન ચુન ચુન
દાયમ ખનીખન શાદીસેદા

તમામ શુધ

ધા ઇન્ડીયન ઓપેરા કંપનીને ખાટ ખાસ રચાયેલાં નાટકના ગાયનોની ચોપડીઓ.

—:૦:—

પાઈ.

કીમત.

૩. આ. પૈ.

ચત્રાબકાવલી (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

કનક તારા (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

આઈનચે ખાનદાને હમાન (ઉરદુ તથા ગુજરાતી) ૦—૨—૦

ગુલેબકાવલી (ઉરદુ તથા ગુજરાતી) ૦—૨—૦

કલ્સચે હકીકતરાય (ઉરદુ તથા ગુજરાતી) ૦—૨—૦

ચાંપરાજ હાહા (ગુજરાતી) ઉરદુ ૦—૨—૦

અખતરી ઇન્દર સબા (ઉરદુ તથા ગુજરાતી) ... ૦—૨—૦

તીલકમાતે ખેબદલ (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

નયરંગેચીન ઉરદુ અલાદીન (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

અરજંગે હવસ (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

પ્રદાદાદ (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

હસાનચે ઉજ્જન નગરી ઉરદુ રાજા ભર્તૃકરી ગુ. ૦—૨—૦

પીચદ (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

સત્યવાદી રાજા હરીશ્વંર (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

શનીમહાત્મ (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

પ્રશર હસીના (ગુજરાતી) ૦—૨—૦

તીલકમે હચેરતખેજ ઉરદુ શહેના જોશવેજ ગુ. ૦—૨—૦

